

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 25.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60
Øre pr. Kv. foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen d. 16. Novbr. 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Københavns eneste kvindelige Tandlæge.

Efter at København, i Lighed med andre Hovedstæder, i længere Tid har haft sine kvindelige Læger, som i temmelig stor Udstrækning har vundet Folkets Tillid, saa har den først i det sidste Aar faaet sin første kvindelige Tandlæge.

Fru N. Møller begyndte sin Praxis i Fjor, og det er fornøjeligt for Kvindesagens Venner at se, at Fordomme og gammel-dags Opfattelse af Kvindens Kald, fuldstændigt har tabt sin Magt, naar der møder en Kvinde frem, som tør følge sin Begavelse og vælge den Stilling, hvortil hendes Evner giver hende Ret. Hun bliver da vist samme Tillid og Agtelse som Mænd.

Fru N. Møller har været heldig med sin Praxis i København. Det var som Hovedstaden havde ventet paa hende, ikke fordi, at København savner dygtige Tandlæger, tværtimod tæller Byen ikke faa anerkendte Dygtigheder; men sensibel, som en Patient er i Tandsygdomme, søges naturligvis den blødeste og mildeste Behandling, og man skulde næsten tro, at Fru Møller hypnotiserede sine Patienter, naar hun i en Haandevending uden Smerte skiller dem af med den plagende Tand. Hendes elskværdige og deltagende Væsen indgyder Tillid, og hendes lette, fine Haand og aldrig svigtende Sikkerhed indtager fuldstændig Patienterne. Det er derfor ikke faa Mænd saa vel som Kvinder, der har vundet Sundhed og Foryngelse ved, at hun behændigt har skilt dem af med fordærvede Tandstumper og sat smukke Perlerader i Stedet.

Men Hemmeligheden er den, at Fru

N. Møller ikke er ny i Faget, hun har i 11 Aar assisteret sin Mand, som er Tandlæge i Randers, men tog selv først sin Examen i København Februar 1889.

Gift allerede i sit 18. Aar interesserede hun sig strax i høj Grad for sin Mands Gærning og vilde vide Besked med alt, hvad der angik Tandsygdomme. At det var Lægen en Glæde at sætte sin unge Hustru ind i Faget, er en Selvfølge. Den Tillid, Patienterne viste hende, naar hun hjalp sin Mand, gjorde det Ønske levende hos hende at erhverve sig en virkelig Dygtighed og vinde den Sikkerhed, som Studiet og Examen i Faget egentlig først giver Lægen, og hun underkastede sig derfor Tandlæge-examen i 1889.

Fru N. Møller er født d. 11. September 1860, er Datter af afd. Købmand Hennings i Randers, blev gift med Tandlæge Møller samme Steds og har kun en lille Datter paa 6 Aar, hvis Opdragelse og Undervisning hun selv leder saa vidt muligt.

Fru N. Møller følger med i Tidens Spørgsmaal og tager aktiv Del i Kvindebevægelsen saa meget som hendes anstrængende Gærning og knappe Tid tillader hende, og paa de Kvindemøder, hvor Fru Møller deltagende, bliver der altid livligt og fornøjeligt. Det er hendes Mening, at alle Erhvervsgrene bør aabnes for Kvinder, og hun mener, at de Mure, som for Tiden stænger Kvinder ude, hurtig vilde falde, naar Kvinderne selv paa en mere energisk Maade søgte at dygtiggøre sig i forskellige Fag.

Hun fortæller selv, at hun under sin Examenslæsning og Læretid her i København ikke havde nogen Følelse af at blive vist Uvilje, hendes Lærere viste hende den størst mulige Imødekommenhed og glædede sig over, at hun saa fuldstændig stod Maal med de mandlige Studerende.

Hun har i den korte Tid, hun har praktiseret som Tandlæge i sin Klinik, Frederiksberggade Nr. 19, haft et temmelig anseeligt Antal Patienter, og det er interessant at se, at mandlige Patienter ikke viser hende mindre Tillid end kvindelige.

Ogsaa fra Provinsen er den begavede unge Frue søgt og skattet.

I Aarhus har Tandlæge Frk. Philkjær allerede praktiseret i flere Aar med ikke mindre gode Resultater, saa det viser sig dog, at der gøres smaa Skridt fremad for Kvinderne. Disse og mange Kvinder med dem udfylder deres Plads i Samfundet som Borgere, betaler deres Skatter som Mænd. Er der derfor nogen Mening i, at Kvinderne, naar de opfylder Pligten som Borgere, da nægtes Stemmeret, naar det gælder det borgerlige Samfund.

Johanne Meyer.

Kvindelige Præster.

Ved et Efteraarsmøde paa Sorø Højskole, hvor Fru Louise Nørhøj talte om Kvindesagen, ytrede en af Københavns Præster, som deltog i Diskussionen, at efter hans Mening var det især de virkelig kristne, der havde Forstaaelse af Kvindesagen.

Det skulde glæde os, om denne Præst havde Ret heri, og at der virkelig gik en saadan Frihedsaand i borgerlig Retning igennem dem, der slutter sig til de troende Præster. Vor Erfaring gaar imidlertid i modsat Retning. Pastor Schack, som vel nok de fleste kristne vil erkende som rettroende, hævder paa det bestemteste i sit Skrift, »Er Kvindesagen i det rette Spor«? det ukristelige i Kvindebevægelsen og frygter i høj Grad for Kvindens retslige og sociale Ligestilling med Manden, og som Præst beviser han ud af Biblen, at Manden er